

РЕШЕНИЕ

№ 4933

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Диляна Николова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3740** по описа за **2013** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-С. срещу Решение от 25.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състава по НАХД № 9065 по описа за 2012г., с което е отменено Наказателно постановление № 2217-690/16.08.2011г., издадено от Директора на офис „В.” при ТД на НАП – С.. С последното на [фирма], на основание чл.355, ал.1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, за нарушение на чл.5, ал.4, т.2 КСО вр. чл.3, ал.3, т.1 вр. чл.2, ал.2 от Наредба Н-8 на Министерство на финансите за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение от работодателите, осигурителите за осигурените от тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева.

Недоволен от решението касаторът го обжалва като навежда доводи за неправилно приложение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Обосновава направеното твърдение с това, че осигурителните вноски са били дължими по реда на чл.7, ал.3 КСО/отм./, независимо, че не са изплатени трудовите възнаграждения и следва да бъдат декларирани до последния работен ден на месеца, през който са дължими – 31.01.2010г. Претендира се отмяна на

обжалваното решение и потвърждаване на наказателното постановление. В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк.Л., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], редовно и своевременно призован, не се явява, не изпраща представител и не ангажира становище по касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, намира касационната жалба за допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

След като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба, основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира същата за неоснователна по следните съображения:

По делото е установено от фактическа страна, че на 28.01.2010 г. [фирма] подало в ТД на НАП -С., офис „В.” декларация образец № 6 за дължимите осигурителни вноски за месец декември 2009 г. На 10.01.2010г. били начислени трудовите възнаграждения на работниците на дружеството, но не били изплатени. Те били изплатени на 01.03.2010г. През 2011г. св. Й. - инспектор по приходите в ТД на НАП -С., офис В., извършила проверка на дружеството -жалбоподател. По искане на проверяващите, от [фирма] представили на 21.02.2011г. редица документи, сред които и копие на декларация образец № 6 за дължимите осигурителни вноски за месец декември 2009г., входирани на 07.03.2011г. Св. Й. приела, че дружеството едва сега подава декларация образец № 6 за дължимите осигурителни вноски за месец декември 2009г., като счела, че това е с голямо закъснение. Намерила, че е допуснато нарушение на чл.3, ал.3, т.1 вр. чл.2, ал.2 от Наредба Н-8 на МФ вр. чл.5, ал.4, т.2 КСО и съставила срещу дружеството акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 2217-690/16.03.2011г. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното наказателно постановление № 2217-690/16.08.2011г., от директора на офис „В.” при ТД на НАП – С..

Въз основа на така установеното от фактическа страна и въз основа на доказателствата по делото, съдът обосновал извод, че при ангажиране на административнонаказателната отговорност на жалбоподателката не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяна на обжалваното постановление на формално основание, съответно които да са довели до ограничаване или нарушаване правото на наказаното лице на защита. Актът и наказателното постановление приел, че са издадени при съблюдаване на изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН, в предвидената от закона форма, по предвидения от закона ред от компетентни лица. За да отмени наказателното постановление приел, че санкционираното дружество е подало изискващата се декларация образец № 6 на 28.01.2010г., т.е. в законоустановения срок, предвид което не е извършило соченото в наказателното постановление, нарушение.

Така постановеното решение е правилно.

Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.2 от Наредба № Н-8/29.12.2005г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, работодателите, осигурителите, както техните клонове и подразделения, самоосигуряващите се лица или упълномощени от тях лица подават в компетентната

териториална дирекция на Националната агенция за приходите декларация образец № 6 съгласно приложение № 4, в която се вписват посочените в нея данни. Съгласно чл.3, ал.3, т.1 от Наредбата, декларацията образец № 6 се подава в съответната компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите от работодателите, осигурителите и техните клонове и поделения - не по-късно от последния работен ден на календарния месец, през който са били дължими осигурителните вноски, вноските за фонд "Гарантирани вземания на работниците и служителите" и данъкът по чл.42 ЗДДФЛ. Както правилно е посочил административно-наказващият орган в обжалваното наказателно постановление, в конкретния случай този период е от 01.12.2009г. до 31.12.2009г. и с оглед установеното, че по делото, че заплатите на работниците са начислени на 10.01.2010г. и изплатени на 01.03.2010г., крайният срок за подаване на декларацията е бил до 31.03.2010г. Като е подало изискващата се декларация на 28.01.2010г. санкционираното дружество е спазило установения срок и не е извършило нарушението, за което е наложена имуществената санкция.

По същество с касационната жалба не се оспорват тези факти, но се поддържа твърдението, че наказателното постановление е незаконосъобразно. При липса на доказателства, установяващи обратното на приетото от въззивната инстанция, съдът в настоящия му състав, намира жалбата за неоснователна, а обжалваното с нея решение за постановено при отсъствие на касационни отменителни основания.

Водим от горното, Административен съд-София-град, IX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.02.2013г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 108-ми състава по НАХД № 9065 по описа за 2012г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.